

Gemeente
Amsterdam

Bezoekadres
Weesperstraat 113
1018 VN Amsterdam

Postbus 95089
1090 HB Amsterdam
Telefoon 14020
www.amsterdam.nl

Retouradres: Postbus 95089, 1090 HB Amsterdam

10.2.E

Datum 29 juli 2019

Ons kenmerk 10.2.E

Onderwerp Besluit op aanvraag nadeelcompensatie – 10.2.E

Geachte 10.2.E

Met een aanvraag van 6 augustus 2018 heeft u in 10.2.E
10.2.E een aanvraag voor nadeelcompensatie ingediend in verband met de
renovatiewerkzaamheden aan 10.2.E in de 10.2.E en over de 10.2.E. In deze
brief deel ik u mee welk besluit is genomen.

Besluit

Namens het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam heb ik besloten het advies van de Stedelijke Adviescommissie Algemene Nadeelcompensatie over te nemen en:

- Op grond van artikel 2, eerste lid, van de AVN een schadevergoeding toe te kennen ten bedrage van € 43.739, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 6 augustus 2018 (de dag van de aanvraag) tot aan het moment van betaling;
- Aanvragers het reeds door hen betaalde recht als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de AVN ad € 300 te vergoeden;
- De te betalen geldsom te verrekenen met het reeds betaalde bedrag aan voorschot;
- Het verzoek om toekenning en uitbetaling van aan aanvullend voorschot af te wijzen;
- Het verzoek om vergoeding van de kosten voor het inschakelen van een deskundige af te wijzen.

Motivering

Voor de motivering van dit besluit verwijs ik naar het advies van de Stedelijke Adviescommissie Algemene Nadeelcompensatie dat als bijlage bij dit besluit is gevoegd.

Bezwaarmogelijkheid

Mocht u het niet eens zijn met dit besluit, dan kunt u binnen zes weken na de dag waarop het besluit bekend is gemaakt bezwaar maken door het indienen van een bezwaarschrift bij het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, namens deze 10.2.E Postbus 95089, 1090 HB Amsterdam. Het bezwaarschrift dient te worden ondertekend en bevat tenminste de naam en

het adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht, alsmede de gronden van bezwaar.

Het indienen van een bezwaarschrift schorst de werking van dit besluit niet. U kunt een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening (schorsing) indienen bij de Voorzieningenrechter van de Arrondissementsrechtbank Amsterdam, Postbus 75850, 1070 AW Amsterdam.

Tot slot

Mocht u toch vragen hebben, dan kunt u contact opnemen met 10.2.E van de afdeling Stedelijk Beheer, via telefoonnummer 14-020.

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam,

namens deze,

Afdelingshoofd Stedelijk Beheer

10.2.E

Advies van de Stedelijke Adviescommissie Algemene Nadeelcompensatie naar
aanleiding van de aanvraag voor nadeelcompensatie d.d. 6 augustus 2018 van [0.2.E]

[redacted] t. in verband met de werkzaamheden aan [redacted] gelegen in [redacted]

1. Inleiding/procesverloop

Met een aanvraag voor nadeelcompensatie van 6 augustus 2018, ontvangen 7 augustus 2018, heeft [0.2.E]

[redacted] (hierna: aanvrager) een aanvraag ingediend voor nadeelcompensatie in verband met de werkzaamheden die zijn uitgevoerd aan [redacted] gelegen in de [redacted] en over de [redacted]

Bij brief van 14 augustus 2018 is de ontvangst van de aanvraag bevestigd, met daarin het verzoek om binnen een termijn van vier weken een bedrag van € 300 te voldoen voor het in behandeling nemen van de aanvraag en om aanvullende gegevens toe te zenden die van belang zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Op 20 augustus 2018 is een bedrag van € 300 aan behandelkosten ontvangen. Op 4 december 2018 zijn aanvrager alsmede de vertegenwoordigers van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, namens deze de dienst Verkeer en Openbare Ruimte (hierna: het bestuursorgaan), door de Stedelijke Adviescommissie Algemene Nadeelcompensatie (hierna: de commissie) uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de aanvraag. De in de onderhavige procedure betrokken partijen zijn in de gelegenheid gesteld om vóór de hoorzitting aanvullende informatie te verschaffen. De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 18 januari 2019, waarbij partijen in de gelegenheid zijn gesteld hun standpunt mondeling toe te lichten. Een verslag van de hoorzitting is als *bijlage 1* aan dit advies gehecht.

Met de aanvraag om nadeelcompensatie heeft aanvrager tevens verzocht om een voorschot vooruitlopend op de definitieve beslissing op zijn verzoek om nadeelcompensatie. De commissie heeft naar aanleiding van dit verzoek op 28 augustus 2018 het verantwoordelijke bestuursorgaan geadviseerd om een voorschot aan aanvrager uit te keren. Dit advies is overgenomen door het bestuursorgaan middels een besluit tot toekenning van een voorschot. Er is een bedrag van € 14.000 aan voorschot aan aanvrager uitgekeerd, evenwel onder de voorwaarde dat betaalde voorschotten worden verrekend met de uiteindelijk te betalen geldsom voor nadeelcompensatie en dat onverschuldigd betaalde voorschotten kunnen worden teruggevorderd.

Op 30 april 2019 heeft de commissie een conceptadvies, het verslag van de hoorzitting en een berekening van de schade naar aanvrager en naar het verantwoordelijke bestuursorgaan gestuurd, waarbij conform artikel 14, tweede lid, van de AVN de gelegenheid is geboden om binnen vier weken een zienswijze op het conceptadvies kenbaar te maken. Aanvrager heeft op 15 mei 2019 een zienswijze ingediend. Van het verantwoordelijke gemeentelijke onderdeel is geen reactie ontvangen. De door aanvrager ingediende zienswijze en de beoordeling daarvan door de commissie komen in het zevende onderdeel van dit advies aan de orde.

Gelijktijdig met het toezenden van de zienswijze op 15 mei 2019 heeft aanvrager verzocht om een aanvullend voorschot vooruitlopend op de beslissing op zijn verzoek om nadeelcompensatie. Aanvrager geeft aan in liquiditeitsproblemen te verkeren en omdat hij verwacht dat de beslissing op zijn aanvraag voor nadeelcompensatie nog enige tijd in beslag zal nemen, verzoekt hij derhalve om het in het conceptadvies opgenomen bedrag, minus het bedrag dat reeds als voorschot is uitgekeerd, in de vorm van een aanvullend voorschot uit te keren. Ten aanzien van dit verzoek heeft het verantwoordelijke bestuursorgaan de commissie tevens verzocht om advies uit te brengen. De commissie adviseert het bestuursorgaan om geen separate beslissing te nemen op het verzoek om een aanvullend voorschot, maar direct over te gaan tot een definitieve beslissing op de aanvraag voor nadeelcompensatie. De overwegingen die tot dit advies van de commissie hebben geleid, komt in het achtste onderdeel van dit advies aan de orde.

2. Toepasselijke regelgeving

De Algemene Verordening Nadeelcompensatie (hierna: AVN) is op 1 april 2012 in werking getreden. Ingevolge artikel 20 van de AVN is de verordening van toepassing op schade die is ontstaan na de inwerkingtreding van de verordening. Zoals hieronder wordt overwogen, is de schadeperiode aangevangen na 2012, zodat onderhavig verzoek om schadevergoeding geheel overeenkomstig het bepaalde in de AVN behandeld dient te worden.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, van de AVN is het bestuursorgaan dat verantwoordelijk is voor het genomen besluit dan wel voor de uitvoering van de werkzaamheden die tot zijn bestuursrechtelijke bevoegdheid of taak behoren, bevoegd om de aanvraag voor nadeelcompensatie in ontvangst en in behandeling te nemen. In artikel 13, derde lid, van de AVN is bepaald dat het bestuursorgaan aan de Stedelijke Adviescommissie Algemene Nadeelcompensatie (hierna: de commissie) advies vraagt, indien dit naar zijn oordeel noodzakelijk is vanwege de complexiteit van de aanvraag. De commissie heeft alsdan tot taak een onderzoek in te stellen naar de vraag of de schade die aanvragers stellen geleden te hebben, op grond van artikel 2 van de AVN voor vergoeding in aanmerking komt en, indien dit het geval is, wat de hoogte van de nadeelcompensatie is.

3. Standpunt aanvragers

Aanvrager stelt -kort gezegd- dat zijn onderneming omzelderving heeft geleden als gevolg van werkzaamheden aan [REDACTED] gelegen in de [REDACTED] en over de [REDACTED]. Door de uitvoering van deze werkzaamheden, in het bijzonder de overlast van de uitvoeringswerkzaamheden, de afsluiting/omleiding voor het openbaar vervoer, auto- en fietsverkeer en voetgangers alsmede de plaatsing van hekken rondom het bouwterrein, zou de onderneming van aanvrager slecht bereikbaar en slecht zichtbaar zijn geweest voor potentiële klanten. Als gevolg van de verminderde bereikbaarheid en zichtbaarheid heeft aanvrager aangegeven dat sprake is van een omzelderving vanaf de start van de werkzaamheden. Aanvrager stelt verder dat hij tevens schade zou hebben geleden als gevolg van de belemmeringen die de werkzaamheden hebben opgeleverd vanwege een renovatie in november 2017 en het te koop zetten van zijn onderneming in januari 2018. Hierdoor zou aanvrager een lagere opbrengst bij de verkoop van de onderneming ontvangen. Aanvrager schat de schade als gevolg van de omzelderving op € 90.000 en de schade als gevolg van de waardedaling vanwege de werkzaamheden op € 40.000, hetgeen tezamen op een schadebedrag van € 130.000 zou uitkomen.

4. Standpunt van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, namens deze de dienst Verkeer en Openbare Ruimte, laat zich vanwege de complexiteit van de aanvraag met verwijzing naar artikel 13, derde lid, van de AVN adviseren door de commissie.

5. Feltencomplex

De onderneming van aanvrager is gevestigd aan de 102.E [REDACTED] te Amsterdam. De 102.E [REDACTED] Aanvrager drijft de onderneming ter plaatse sinds [REDACTED]

Uit de informatie die tot de beschikking van de commissie staat met betrekking tot de uitgevoerde werkzaamheden kan worden afgeleid dat nieuwe wettelijke normen voor constructieve veiligheid van rijkswege hebben geleid tot het Programma Constructieve Veiligheid Bruggen (PCVB). In dat kader zijn en worden de komende jaren 780 bruggen getoetst in Amsterdam op de constructieve veiligheid. De volgorde van constructieve toetsing van de Amsterdamse bruggen is risico gestuurd en geprioriteerd op de aspecten functie, ligging, bouwjaar en ontwerpklasse. In 2017 is gestart met het toetsen van 21 bruggen in Amsterdam.

Uit dit onderzoek is gebleken dat de fundering van [REDACTED] niet meer voldeed aan de draagkrachteisen die horen bij een drukke ontsluitingsweg die de [REDACTED] is. De draagcapaciteit van de funderingspalen was niet meer voldoende om de last van zwaar verkeer, waaronder tramverkeer en vrachtverkeer, verantwoord te kunnen dragen. Dit werd veroorzaakt doordat de houten palen waarop de brugconstructie rust deels verrot waren als

gevolg van bacteriële aantasting. De situatie was dusdanig dat acute maatregelen aan de fundering van [redacted] nodig waren.

Om ervoor te zorgen dat de fundering niet verder zou verslechteren, is direct na constatering van de gebrekkige fundering besloten om de belasting op [redacted] te beperken door slechts lichte personenauto's en bestelbussen (< 3,5 ton gewicht) en voetgangers en (brom-)fietsen toe te staan. Het zwaardere verkeer diende om te rijden, waaronder het tramverkeer. Deze maatregelen zijn genomen met ingang van 8 september 2017 tot de start van de herstelwerkzaamheden aan de fundering in februari 2018.

Met het verkeersbesluit van 13 oktober 2017 is de afsluiting van de brug voor zwaar verkeer geformaliseerd. In de tussentijd is een herstelplan opgesteld voor de renovatie van de brug. Bij besluit van 9 januari 2018 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam besloten het uitvoeringsbesluit vast te stellen en hiervoor de financiële middelen te verstrekken die nodig zijn voor het herstel van [redacted], waaronder het vernieuwen van de middenpijler, de landhoofden en het brugdek. Bij besluit van 14 februari 2018 heeft de Gemeenteraad ingestemd met het uitvoerings- en kredietbesluit voor de vernieuwing van de brug. Ten behoeve van de uitvoering van de werkzaamheden aan de brug is een BLVC-plan opgesteld, goedgekeurd en vrijgegeven op [redacted] 2018. Bewoners en ondernemers in de omgeving van [redacted] zijn sinds de afsluiting van de brug voor zwaar verkeer middels brieven uitgebreid op de hoogte gehouden over de verkeersmaatregelen en over de werkzaamheden die zijn uitgevoerd. Tevens hebben vanuit de projectorganisatie op regelmatige basis buurtoverleggen plaatsgevonden met bewoners en ondernemers. Daarnaast kon op de webpagina van de gemeente relevante informatie met betrekking tot het project worden geraadpleegd.

De renovatiewerkzaamheden zijn gestart in februari 2018 met het bouwrijp maken van de brug middels het verwijderen van het asfalt, de tramsporen, de banken, de lichtmasten en de vuilnisbakken. In deze periode was de brug slechts toegankelijk voor (brom)fietsers en voetgangers. In maart 2018 is gestart met de herstelwerkzaamheden aan de brug, waarbij de middenpijler, de landhoofden en het brugdek zijn vernieuwd, waarna het maaiveld opnieuw is ingericht door onder meer het aanbrengen van de tramsporen en de bovenleiding. De werkzaamheden zijn deels vanaf het water uitgevoerd. Daarbij is gebruik gemaakt van een bouwkraan die een enkele maal is verplaatst rondom de werklocatie. De kraan heeft enige tijd direct vóór de ingang van de onderneming van aanvrager gestaan. Ook was aan de zijde van de onderneming van aanvrager een opslagplaats voor bouwmaterialen op de openbare weg aanwezig, als gevolg waarvan een deel van de rijbaan vóór de onderneming langs gestremd is geweest en kwamen daarmee parkeer- en laadplaatsen te vervallen. Rondom de bouwwerkzaamheden zijn voor de veiligheid van de werknemers en het publiek afzettingen en bouwhekken geplaatst. Voetgangers en (brom)fietsers werden gedurende de werkzaamheden via verkeersborden en verkeersregelaars langs de werkzaamheden geleid. Het trottoir direct voor de onderneming van aanvrager is gedurende de werkzaamheden bereikbaar gebleven voor voetgangers en (brom)fietsers. Na afloop van de werkzaamheden was de onderneming weer bereikbaar voor het autoverkeer en het openbaar vervoer passeerde weer over de brug en daarmee langs de onderneming van aanvrager. De werkzaamheden zijn begin december 2018 afgerond met de openstelling van [redacted] voor alle verkeer.

6. Beoordeling

6.1 Inleiding

Op grond van artikel 2, eerste lid, van de AVN kent een bestuursorgaan op aanvraag van degene die schade heeft geleden ten gevolge van de rechtmatige uitoefening van zijn publiekrechtelijke bevoegdheid of taak een vergoeding toe, voor zover de benadeelde daardoor in het bijzonder en in abnormale mate wordt getroffen.

In artikel 2, tweede lid, van de AVN is vervolgens bepaald dat niet voor vergoeding in aanmerking komt, schade die behoort tot het normaal maatschappelijk risico of het normaal ondernemersrisico. Ingevolge artikel 2, derde lid, van de AVN wordt schade als bedoeld in artikel 4 van de AVN in verband met het normaal ondernemersrisico in elk geval niet vergoed

wanneer deze het gevolg is van een omzetsdaling die niet uitkomt boven de drempelwaarde van 8% op jaarbasis van de gemiddelde omzet.

Ingevolge artikel 2, zesde lid, van de AVN kan het bestuursorgaan daarnaast per schadeveroorzakend besluit of handeling van de vastgestelde schade die boven de drempelwaarde uitstijgt een percentage hanteren dat voor rekening van de benadeelde blijft, omdat ook dat deel van de schade behoort tot het normale ondernemersrisico of de schade in meer of mindere mate voorzienbaar was.

Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geldt als uitgangspunt dat uitvoering van infrastructurele werkzaamheden, zoals hier aan de orde, als een normale maatschappelijke ontwikkeling moet worden beschouwd, waarmee eenieder kan worden geconfronteerd en waarvan de nadelige gevolgen in beginsel voor rekening van de daardoor getroffen worden gelaten. Ondernemers die, zoals in dit geval aanvrager, zijn gevestigd in een stad als Amsterdam, dienen rekening te houden met infrastructurele werkzaamheden, waardoor de bereikbaarheid van zijn/haar onderneming tijdelijk afneemt, ook al bestaat geen zicht op de omvang en vorm waarin, de plaats waar en het moment waarop deze ontwikkelingen zich zullen concretiseren en de omvang van het nadeel dat daar mogelijk wel uit zal voortvloeien. Slechts indien sprake is van een schade die het normaal maatschappelijk risico of normaal ondernemersrisico van de benadeelde overschijnt, komt deze schade, voor zover deze niet voorzienbaar was dan wel reeds anderszins is verzekerd, voor vergoeding in aanmerking.

De commissie stelt vast dat de onderhavige gecombineerde infrastructurele renovatiewerkzaamheden aan [redacted] en de daarmee gepaard gaande afsluiting voor het zwaardere verkeer en de beperkte toegankelijkheid naar de locale waar de onderneming van aanvragers is gevestigd, kunnen worden aangemerkt als een normale maatschappelijke ontwikkeling waarmee benadeelde rekening had kunnen houden in die zin dat de ontwikkeling in de lijn der verwachtingen lag, ook al bestond geen concreet zicht op de omvang waarin, de plaats waar en het moment waarop de ontwikkeling zich zou voordoen. De werkzaamheden zijn gericht op het instandhouden en de verbetering van de voorzieningen, verbetering van de bereikbaarheid, verhoging van de (verkeers-)veiligheid en andere algemene belangen. De werkzaamheden behoren tot de normale onderhouds- en beheerplicht van de gemeente als beheerder van de openbare ruimte in de stad en komen, zeker in een stedelijke omgeving, met enige regelmaat voor. De daarbij normalerwijze bijkomende bouwwerkzaamheden, waaronder het afsluiten van een bouwterrein middels bouwhekken en het beperken van de verkeer rondom de bouwwerkzaamheden ten behoeve van de veiligheid van het publiek en de werknemers die de werkzaamheden uitvoeren, behoren tot de normale werkzaamheden bij de uitvoering van dergelijke plannen. Daarbij komt dat het renovatieproject niet onverwacht is uitgevoerd, ondanks dat na de constatering dat [redacted] in een slechte staat van onderhoud verkeerde de brug per direct werd afgesloten voor het zwaardere verkeer en het tramverkeer in verband met de (verkeers)veiligheid en het voorkomen van een verdere verslechtering van de structuur van de brug. De besluitvorming, planning en de voorbereiding om [redacted] te vernieuwen binnen een relatief korte termijn na constatering van de slechte staat van de brug heeft weloverwogen plaatsgevonden, waarbij alle betrokken belangen zijn meegewogen. Tevens is er tijdens de uitvoeringswerkzaamheden zoveel mogelijk rekening gehouden met de belangen van aanvragers, getuige het feit dat door de getroffen maatregelen de onderneming van aanvrager zoveel mogelijk bereikbaar is gebleven tijdens de gehele periode dat de werkzaamheden voortduurden.

Bij het bepalen van de vergoedbaarheid van de schade wordt in het algemeen een ondergrens van 8% gehanteerd. Slechts de schade die deze grens overschijnt, komt voor vergoeding in aanmerking. In een uitspraak van 5 december 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BY6105) heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) overwogen dat het in beginsel met het oog op uniformiteit en de voorspelbaarheid van een eventuele vergoeding van schade aanvaardbaar is dat een bestuursorgaan ten aanzien van het normaal maatschappelijk risico of normaal ondernemersrisico onder meer werkt met een vaste drempel. Dat komt de rechtszekerheid

ten goede, nu de vraag of er sprake is van onevenredigheid daarmee eenvoudig kan worden beantwoord.

Nu de schadeoorzaak als normale maatschappelijke ontwikkeling is te beschouwen, bestaat er geen grond om af te zien van toepassing van de in artikel 2, derde lid, van de AVN opgenomen 8%-drempel. Verwezen wordt onder meer naar een uitspraak van de Afdeling van 5 juni 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:CA2051) en de eerder genoemde uitspraak van 5 december 2012. Het gaat om normale onderhouds-/herinrichtingswerkzaamheden waarmee een ondernemer van tijd tot tijd wordt geconfronteerd en die van te voren voldoende zijn aangekondigd. Uit een uitspraak van de Afdeling van 15 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1650) volgt dat voor een drempel van 8% bij schade als gevolg van reguliere infrastructurele werkzaamheden geen verhoogde motiveringsplicht geldt. Uit de uitspraak van de Afdeling van 15 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1652) volgt dat werkzaamheden ten behoeve van infrastructurele werkzaamheden in beginsel als een normale maatschappelijke ontwikkeling worden beschouwd.

De commissie heeft het dossier met inbegrip van de financiële stukken van aanvragers - de omzetgegevens over de jaren 2014, 2015, 2016, 2017 en 2018 - bestudeerd en een berekening opgesteld. Daarover wordt het volgende opgemerkt.

6.2 Schade als gevolg van te koop staan onderneming gedurende werkzaamheden

De commissie is van oordeel dat de door aanvrager gestelde schade die zou zijn geleden als gevolg van een (mogelijk) mindere opbrengst van de onderneming bij verkoop vanwege de uitgevoerde werkzaamheden, niet voor nadeelcompensatie in aanmerking komt. Hierbij neemt de commissie in aanmerking dat niet is gebleken dat de onderneming is verkocht. In artikel 6 van de AVN is bepaald dat schade als gevolg van een lagere opbrengst bij de verkoop van een bedrijf deze schade voor vergoeding in aanmerking komt, voor zover deze opbrengst reëel is te achten en redelijkerwijs een hogere opbrengst had kunnen worden verkregen indien geen sprake was geweest van een nadelige invloed op de opbrengst door het schadeveroorzakende besluit of handeling. Dit verschil dient evenwel te worden aangetoond door aanvrager aan de hand van taxaties van deskundigen.

Uit het systeem van de AVN volgt dat slechts een recht op een vergoeding bestaat wegens schade als gevolg van een lagere verkoopopbrengst van een onderneming vanwege uitgevoerde werkzaamheden aan de openbare ruimte indien de onderneming daadwerkelijk is verkocht. Deze schade moet daadwerkelijk hebben plaatsgevonden en daarvan kan slechts sprake zijn als de onderneming is verkocht met een aantoonbaar lagere opbrengst in vergelijking met een situatie waarin geen sprake is van uitvoeringswerkzaamheden, en waarbij wordt aangetoond dat dit het gevolg is van uitgevoerde werkzaamheden die van invloed zijn geweest op de verkoopprijs. Aanvrager heeft echter zijn onderneming niet verkocht gedurende de werkzaamheden, waarmee de conclusie moet worden getrokken dat überhaupt geen schade als gevolg van een lagere opbrengst is ontstaan. Indien aanvrager zijn onderneming verkoopt of heeft verkocht na het afronden van de werkzaamheden in december 2018, dan hebben deze werkzaamheden geen invloed (meer) op althans ontbreekt een causaal verband met een eventuele lagere verkoopopbrengst. Gelet hierop komt volgens de commissie een (potentieel) lagere verkoopopbrengst van de onderneming wegens het ontbreken van enige relatie met de reeds afgeronde werkzaamheden aan [REDACTED] niet voor vergoeding in aanmerking.

Ten overvloede merkt de commissie op dat indien de onderneming wel zou zijn verkocht gedurende de werkzaamheden, altijd de vraag gesteld dient te worden of in het kader van de schadebeperkingsplicht benadeelde niet moet wachten met de verkoop van een onderneming totdat de werkzaamheden zijn voltooid. Aangenomen wordt dat indien niet is gebleken van een noodzaak om een onderneming te verkopen gedurende tijdelijke uitvoeringswerkzaamheden, het desondanks verkopen van de onderneming in een periode waarin werkzaamheden worden uitgevoerd een keuze betreft die voor rekening en risico blijft van een benadeelde. Daarmee blijft in beginsel het risico van een lagere opbrengst geheel bij aanvrager en kan eventuele schade die het gevolg is van een lagere opbrengst niet op de gemeente worden verhalen. Een eventuele noodzaak om toch gedurende tijdelijke werkzaamheden de onderneming te moeten verkopen en de daardoor ontstane, dient

evenwel door aanvrager onderbouwd aangetoond te worden, onder meer middels accountantsverklaringen en taxaties van deskundigen.

6.3 Schadeperiode

Op basis van de gegevens waarover de commissie beschikt en helgeen ter zitting is besproken, stelt de commissie vast dat aangenomen kan worden dat de maatregelen en uitvoeringswerkzaamheden die van directe invloed zijn geweest op de bereikbaarheid van de onderneming van aanvrager, en daarmee op de omzetontwikkeling, zijn gestart in oktober 2017 met de afsluiting van [REDACTED] voor zwaar verkeer en de direct daarop volgende voorbereidingswerkzaamheden en geëindigd in het eerste weekend van december 2018. De omzetontwikkeling van de onderneming van aanvrager geeft voor de commissie tevens aanleiding om deze schadeperiode aan te houden. De schadeperiode kan daarmee worden vastgesteld op de hele maanden oktober 2017 tot en met november 2018. Aan de hand van deze schadeperiode zal de commissie hieronder een berekening opstellen ter bepaling van het bedrag aan nadeelcompensatie.

6.4 Referentieomzet, normomzet, gedurende de schadeperiode gemiste omzet en branchecorrectie

Ingevolge artikel 4, eerste lid, aanhef en onder a, van de AVN wordt, indien de schade bestaat uit winst- of inkomstanderving, de omvang daarvan in beginsel bepaald door de gemiddelde omzet gedurende een periode van zo mogelijk drie jaar (de referentieomzet) te vergelijken met de omzet in (de periode van) het jaar waarin de schade is geleden. Daarbij wordt in beginsel een inflatiecorrectie toegepast en waar mogelijk een branchecorrectie of een trendcorrectie. Overigens merkt de commissie op dat het werken met een gemiddelde vooral ten doel heeft om de invloed van tijdelijke of incidentele omstandigheden enigszins te neutraliseren.

Zoals hiervoor is overwogen neemt de commissie de periode vanaf oktober 2017 tot en met november 2018 als uitgangspunt bij de berekening van het bedrag aan nadeelcompensatie. In beginsel bepaalt de commissie de referentieomzet door het gemiddelde te berekenen van de door aanvrager in deze maanden in de daaraan voorafgaande drie jaar behaalde omzet. De commissie acht het evenwel redelijk om bij de bepaling van de referentieomzet voor 2017, gelet op de wijze waarop de omzet in 2016 is geadministreerd (kalendermaanden) en die afwijkt van de wijze waarop dit in de jaren 2014 en 2015 gebeurde (periodes van vier weken), enigszins van dit beginsel af te wijken en de periodes 10 tot en met 13 in 2014 en 2015 voor 12/16 deel mee te nemen. Volgens de commissie wordt aldus een voldoende representatief referentiegetal gevonden om de normomzet voor 2017 te kunnen bepalen. Voor de bepaling van de referentieomzet voor 2018 gaat de commissie wel uit van de jaren 2015, 2016 en 2017. De afwijkende wijze waarin in 2015 de omzet nog werd geadministreerd is hier van minder groot belang. De behaalde omzetten in oktober en november 2017 liggen reeds in de schadeperiode en worden gecorrigeerd met een factor die wordt gevonden door de voor 2017 gevonden normomzet te delen door de in die (schade)periode gerealiseerde omzet.

Op basis van de omzetcijfers over de periodes in 2014, 2015 en 2016 komt de commissie voor 2017 tot een referentieomzet van € [REDACTED]. Op basis van de omzetcijfers over de jaren 2015, 2016 en 2017 komt de commissie voor 2018 op een referentieomzet van € [REDACTED]. Bij beide berekeningen is rekening gehouden met de inflatiecorrectie (CPI) voor 2017 uitgaande van het prijspeil van 2016 en voor 2018 uitgaande van het prijspeil van 2017. Bij het vaststellen van de referentieperiode en de daaruit volgende berekening van de referentieomzet is de commissie gebleken dat de omzetontwikkeling van aanvrager in 2016 en 2017 redelijk overeenkomstig de branche is (CBS: SBI 2008 56 Eet- en drinkgelegenheden). De commissie acht het in dit geval redelijk om een branchecorrectie te hanteren op basis van deze brancheontwikkeling. Rekening houdende met deze ontwikkeling corrigeert de commissie de referentieomzet over 2017 met € [REDACTED] en voor 2018 met € [REDACTED]. Dit leidt ertoe dat de normomzet voor de periode oktober tot en met december 2017 € [REDACTED] bedraagt en voor de periode januari 2018 tot en met november 2018 € [REDACTED] tezamen € [REDACTED].

De totaal gerealiseerde omzet over in de periode oktober 2017 tot en met november 2018 komt uit op € [REDACTED], hetgeen ertoe leidt dat de omzetsdaling in de schadepriode € [REDACTED] bedraagt.

6.5 Drempelwaarde

Schade, of het deel van de schade, dat veroorzaakt wordt door een omzetsdaling geringer dan 8% van de op jaarbasis gemiddelde omzet komt, gelet op artikel 2, derde lid, van de AVN, niet voor vergoeding in aanmerking. 8% van de gemiddelde jaaromzet in de periode oktober 2017 tot en met november 2018 bedraagt € [REDACTED]. Dit is de drempelwaarde waarboven de omzetsdaling uit dient te komen om voor vergoeding in aanmerking te kunnen komen. Van de gemiste omzet na de drempel resteert vervolgens een bedrag van € [REDACTED].

Aan de hand van de brutowinstpercentages over deze jaren heeft de commissie kunnen bepalen dat het gemiddelde brutowinstpercentage 70,0 % bedraagt (het gemiddelde over 2014, 2015 en 2016). De gemiste brutowinst bedraagt daarmee € [REDACTED] (namelijk: 70,0 % van de gemiste omzet).

6.6 Kostenbesparing

In de benadering van de schade wordt in beginsel rekening gehouden met de omstandigheid dat een aanvrager van nadeelcompensatie om de door de commissie berekende normomzet te behalen ook hogere kosten had moeten maken dan in de schadepriode het geval is geweest. Een aldus gevonden besparing wordt alsdan (deels) in de berekening van het toe te kennen bedrag meegenomen. Bij overlast gevende werkzaamheden met een maximale duur van twaalf maanden kan evenwel over het algemeen worden aanvaard dat aanvrager voor die korte termijn geen mogelijkheden heeft gehad om kosten te besparen en is een nader inzicht in de kostenstructuur doorgaans niet nodig.

De schadepriode in onderhavige aanvraag bedraagt echter meer dan twaalf maanden. Commissie heeft zich om die reden verdiept in de kosten(ontwikkeling) van aanvrager binnen de schadepriode. De commissie is daarbij tot de conclusie gekomen dat aanvragen ten opzichte van een normaal kosteniveau dat enigszins correspondeert met het niveau van de eerder berekende normomzet(ten) geen kosten heeft weten te besparen. Toerekenbare bespaarde kosten worden in de berekening derhalve achterwege gelaten.

6.7 Bepaling van het percentage van de schade dat voor rekening van aanvragers blijft

Op grond van artikel 2, zesde lid, van de AVN kan het bestuursorgaan in verband met het normaal ondernemersrisico dan wel het maatschappelijk risico per schadeveroorzakend besluit of handeling van de vastgestelde schade die boven de drempelwaarden uitstijgt een percentage hanteren dat voor rekening van de benadeelde blijft.

In dit geval ziet de commissie aanleiding een percentage van 20% te hanteren. Voor de bereikbaarheid van het bedrijf voor klanten is aanvrager afhankelijk van de infrastructuur. Hieraan is inherent dat, naast het profiteren van een goed onderhouden infrastructuur, soms nadeel wordt ondervonden door de uitvoering van werkzaamheden aan de openbare ruimte. Nu de onderhavige werkzaamheden aan [REDACTED] in de lijn der verwachting lag en vervolgens weliswaar naar voren zijn getrokken, maar desondanks niet onverwacht zijn uitgevoerd, ook al is de afsluiting voor zwaar verkeer na constatering per direct ingegaan vanwege de (verkeers)veiligheid, acht de commissie een korting van 20% redelijk. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat een drempel van 8% relatief laag is in vergelijking tot andere in de rechtspraak gehanteerde drempels van 15% en er in dit geval geen bijzondere omstandigheden zijn gesteld. De commissie komt dan ook tot het oordeel dat met toepassing van artikel 2, zesde lid, van de AVN, 20% van het boven de drempelwaarde van 8% uitstijgende deel van de vastgestelde schade (een bedrag van € [REDACTED] voor rekening van aanvragers blijft. Gelet hierop trekt de commissie de conclusie dat een bedrag van € 36,280 (€ [REDACTED]) aan aanvragers toegekend kan worden als nadeelcompensatie in verband met de werkzaamheden aan [REDACTED].

7. Zienswijze aanvrager en reactie commissie

Op 30 april 2019 heeft de commissie een conceptadvies, het verslag van de hoorzitting en een berekening van de schade naar aanvrager en naar het verantwoordelijke bestuursorgaan

gestuurd, waarbij conform artikel 14, tweede lid, van de AVN de gelegenheid is geboden om binnen vier weken een zienswijze op het conceptadvies kenbaar te maken. Aanvrager heeft op 15 mei 2019 een zienswijze ingediend. Van het verantwoordelijke gemeentelijke onderdeel is geen reactie ontvangen. In het hiernavolgende volgt een reactie van de commissie op de zienswijze.

De zienswijze is onderverdeeld in twee delen. In het eerste deel wordt ingegaan op het verslag van de hoorzitting dat gelijktijdig met het conceptadvies naar aanvrager is gestuurd. In het tweede deel wordt ingegaan op het conceptadvies zelf. Deze tweedeling houdt de commissie aan bij de behandeling van de zienswijze.

Deel A: zienswijze n.a.v. het verslag van de hoorzitting van 18 januari 2019

Vooraleerst merkt de commissie op dat het verslag van de hoorzitting een verslaglegging betreft van hetgeen aanwezig tijdens de hoorzitting naar voren hebben gebracht. Hierbij wordt door de verslaggever, te weten de secretaris van de commissie, zo kort en bondig mogelijk genoteerd ten einde bij benadering vast te leggen wat tijdens de hoorzitting door aanwezig is besproken. Dit betekent dat niet een exacte weergave wordt opgesteld en dat al hetgeen besproken is tot in detail in het verslag wordt opgenomen. Behoudens klaarblijkelijk ontbrekende gesprekken of een onjuiste weergave van gesprekken wordt het verslag door de commissie als een correcte weergave van de hoorzitting aangemerkt. Over de inhoud van wat door de aanwezigen ter zitting naar voren is gebracht kan evenwel geen inhoudelijke discussie worden gevoerd, omdat het slechts een verslaglegging betreft.

Gelet hierop merkt de commissie op dat in de zienswijze met name wordt gereageerd ten aanzien van de besproken onderwerpen en niet op de verslaggeving zelf. De commissie ziet in het verslag en de opmerkingen in de zienswijze hierover derhalve geen aanleiding om het verslag aan te passen.

De commissie ziet desondanks aanleiding om kort in te gaan op de opmerkingen die naar aanleiding van het verslag door aanvrager naar voren zijn gebracht. Enkele opmerkingen komen overigens tevens terug in de zienswijze naar aanleiding van het conceptadvies.

Aanvrager stelt dat het onjuist is dat geen waardedaling van de onderneming kan worden bepaald en dat het onjuist is dat nog geen recht bestaat op nadeelcompensatie voor deze waardedaling vanwege het feit dat de verkoop van de onderneming nog niet heeft plaatsgevonden. Volgens aanvrager zijn waarde en prijs twee verschillende zaken. Met de bepaling van een tijdelijke derving of achterblijven van de omzet en het rendement van de onderneming kan naar de mening van aanvrager wel degelijk een vertaling naar de waardedaling van de onderneming worden gemaakt. Aanvrager stelt overigens zelf dat de AVN voor deze benadering geen ruimte biedt.

De commissie bevestigt dat het systeem en de methodiek van de AVN inderdaad geen ruimte biedt voor een uitkering van een bedrag voor nadeelcompensatie gebaseerd op de waardedaling van de onderneming van aanvrager zonder dat deze daadwerkelijk is verkocht. Bij het systeem van nadeelcompensatie wordt voor het schadebegrip aansluiting gezocht bij het bepaalde in hoofdstuk 6 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW), de vermogensschade. Hieruit volgt dat een geleden schade, waaronder waardedaling van een onderneming, pas voor vergoeding in aanmerking komt indien deze zich daadwerkelijk heeft geconcretiseerd. Dit betekent dat hiervan pas sprake kan zijn als de onderneming is verkocht voor een lagere prijs/opbrengst dan deze zou zijn verkocht in een toestand waarin de schadeveroorzakende gebeurtenis niet aanwezig is. Dit systeem uit het BW omtrent de bepaling van (recht op) schadevergoeding is tevens overgenomen in de AVN, waarmee kan worden gesteld dat nu de onderneming niet is verkocht, deze schade zich niet heeft geconcretiseerd en derhalve hiervoor geen recht bestaat op een bedrag aan nadeelcompensatie vanwege de uitgevoerde werkzaamheden aan [REDACTED]. Daarbij overweegt de commissie tevens dat de werkzaamheden aan de brug slechts tijdelijk van aard zijn geweest. Mocht er sprake zijn geweest van enige invloed van de betreffende werkzaamheden op de waarde van de onderneming, dan is een eventuele waardedaling van de onderneming tevens tijdelijk van aard geweest en kan dit geen duurzame waardedaling tot gevolg hebben gehad. De commissie ziet dan ook geen aanleiding om het geadviseerde schadebedrag aan te passen.

rekening houdend met een hypothetisch lagere waarde van de onderneming als gevolg van de werkzaamheden.

Verder geeft aanvrager in de zienswijze op het verslag aan dat de na de hoorzitting aangeleverde aanvullende omzetgegevens op geen enkele wijze zijn betrokken in het conceptadvies. Volgens aanvrager bestaat hiervoor echter wel aanleiding, omdat volgens hem sprake is van een na-ijleffect.

De commissie merkt vooraleerst op dat de commissie alle ontvangen omzetgegevens heeft betrokken bij de totstandkoming van de berekening van de schade in het conceptadvies. Daarbij is ook gekeken naar de na de hoorzitting toegezonden aanvullende omzetcijfers. De commissie heeft echter geoordeeld dat geen aanleiding bestaat tot het aannemen van een na-ijleffect op de omzetontwikkeling van de onderneming van aanvrager. Reden hiervoor is dat direct na afronding van de werkzaamheden aan [REDACTED] de situatie zoals deze bestond voortgaand aan de werkzaamheden aan de brug volledig is teruggekeerd. De onderneming van aanvrager was vanaf dat moment weer volledig zichtbaar en bereikbaar. Ook de aanvullende omzetcijfers die aanvrager na de hoorzitting heeft toegezonden geven geen aanleiding tot het aannemen van een duidelijk na-ijleffect dat voor vergoeding in aanmerking dient te komen. De commissie houdt derhalve vast aan de schadepriode oktober 2017 tot en met november 2018 bij de berekening van de door aanvrager geleden schade.

Deel B: zienswijze n.a.v. het conceptadvies

Aanvrager merkt in zijn zienswijze op het conceptadvies op dat de afsluiting van [REDACTED] en de daarop volgende werkzaamheden niet als een normale maatschappelijk ontwikkeling aangemerkt dienen te worden, maar als een calamiteit en dat daarom de toepassing van de drempel van 8% achterwege dient te blijven en het kortingspercentage verlaagd moet worden. In het vervolg van de zienswijze vult aanvrager hierop aan dat de commissie in het conceptadvies zou hebben gesteld dat sprake is van een calamiteit. Aanvrager verwijst tevens naar twee uitspraken van de Afdeling waarin de drempel achterwege zou zijn gelaten vanwege een plotselinge afsluiting van een belangrijke brug of verkeersroute.

De commissie merkt hierover op dat uit het systeem van nadeelcompensatie zoals die in de jurisprudentie is ontwikkeld, en door de gemeente Amsterdam in de AVN is vastgelegd, er een plicht tot het vergoeden van onevenredige schade kan zijn die het gevolg is van rechtmatige overheidsbesluiten of -handelingen in het uitoefenen van een publiekrechtelijke taak. Van nadeelcompensatie is echter alleen sprake als de schade weloverwogen is veroorzaakt, waaraan een afweging van belangen vooraf is en kon worden gedaan. Hieruit volgt dat indien geen sprake is van een besluit of handeling die weloverwogen tot stand is gekomen, geen sprake kan zijn van een recht op nadeelcompensatie. Ingeval van een situatie waarbij bijvoorbeeld plotseling een kademuur instort of door regenval de pijler van een brug of viaduct instabiel raakt waardoor per direct en volledig een weg afgesloten moet worden met het oog op de veiligheid van het verkeer en publiek, dan kan worden gesproken van een calamiteit waarbij de (mogelijke) schade die de afsluiting tot gevolg heeft niet weloverwogen plaats heeft gevonden. Indien sprake is van een calamiteit kan derhalve geen schade worden verhaald op grond van nadeelcompensatie. Voor het verhalen van eventuele schade als gevolg hiervan staan mogelijk andere juridische wegen open.

De commissie volgt de stelling van aanvrager niet dat de commissie in het conceptadvies zou hebben bepaald dat sprake is van een calamiteit. Dat de commissie heeft geconcludeerd dat acute maatregelen nodig waren omtrent [REDACTED] om de veiligheid van het verkeer en het publiek te waarborgen, maakt niet dat sprake is van een calamiteit. Zoals hiervoor reeds overwogen, zou in geval van een calamiteit het advies van de commissie tot een afwijzing van de aanvraag voor nadeelcompensatie hebben geleid.

De commissie is van oordeel dat de afsluiting van [REDACTED] wel degelijk weloverwogen heeft plaatsgevonden. De constatering dat de betreffende brug zich in een slechte staat bevond, vond immers plaats in het kader van het besluit van de gemeente om 780 bruggen in de gemeente te toetsen op de constructieve veiligheid en op basis van hun functie. Dit volgde uit een plan om de verouderde bruggen aan te pakken door vooraleerst een inventarisatie te maken en vervolgens deze prioriteren. Dat het besluit tot onderzoek en de mogelijke

conclusies die op basis daarvan konden worden getrokken, waaronder de mogelijkheid tot afsluiting voor het verkeer en aansluitende renovatiewerkzaamheden van de getoetste bruggen, tot schade zou kunnen leiden voor derden, is inherent aan deze besluitvorming. Door de gemeente is derhalve weloverwogen ermee rekening gehouden dat deze mogelijke schade in redelijkheid voor vergoeding in aanmerkingen komt met toepassing van het bepaalde in de AVN.

Verder merkt de commissie op dat de afsluiting van de brug en de daarop aansluitende werkzaamheden aan de infrastructuur van een oude stad als Amsterdam aan te merken zijn als normale ontwikkeling waarmee een ondernemer in Amsterdam rekening kan en moet houden. Dat als gevolg van verkeersmaatregelen en wegwerkzaamheden nadeel wordt ondervonden, is een normaal ondernemersrisico die zich vertaalt in de 8%-drempel en de toepassing van een korting zoals vastgelegd in de AVN. Daarbij komt dat geen sprake is geweest van een volledige afsluiting van de brug, maar slechts een afsluiting voor zwaarder verkeer. Tevens is de onderneming van aanvrager zowel tijdens de afsluiting als tijdens de werkzaamheden zo goed mogelijk bereikbaar gebleven. Dat een deel van de klanten mogelijk moest omrijden om de onderneming van aanvrager te kunnen bereiken is tevens geen bijzondere omstandigheid die ertoe leidt dat van het systeem en de methodiek van de AVN afgeweken dient te worden. Hierbij verwijst de commissie naar de uitspraken van de Afdeling van 17 augustus 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:3378) en 15 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1650), waarin -kort gezegd- een verwijzing naar de tevens door aanvrager aangehaalde uitspraken van de Afdeling van 5 juni 2013 is vervorpen, omdat anders dan in laatstgenoemde uitspraak het in die gevallen ging om naar aard en wijze van uitvoering reguliere infrastructurele werkzaamheden die als een normale maatschappelijke ontwikkeling konden worden aangemerkt. De overeenkomst met onderhavige situatie is dat aanvrager tevens niet is geconfronteerd met een plotselinge volledige afsluiting, waarbij nog kan worden opgemerkt dat aanvrager anders dan in de uitspraken van 17 augustus 2014 en 15 juni 2016, geen (transport)bedrijf betreft die in grote en overwegende mate afhankelijk is van de infrastructuur en de toegankelijkheid van doorgaande routes voor zijn bedrijfsvoering.

Voor wat betreft de zienswijze van aanvrager waarin hij aangeeft dat de uitleg en de toepassing van de 8%-drempel zoals bepaald in artikel 2, onder 3, van de AVN onjuist is, stelt de commissie dat met een verwijzing naar de toelichting op deze bepaling geen enkele twijfel over de juiste toepassing van de drempel door de gemeente Amsterdam bestaat. Met het opnemen van deze drempel in de AVN wordt vastgelegd in welk geval schade in elk geval niet voor vergoeding in aanmerking komt. In de toelichting wordt verder aangegeven dat dit niet wil zeggen dat een schadebedrag dat boven de drempelwaarde (van 8%) uitkomt per definitie voor vergoeding in aanmerking komt. Hieruit volgt naar het oordeel van de commissie dat slechts dat deel dat boven de drempel uitkomt voor vergoeding in aanmerking kan komen en het deel dat beneden de drempel van 8% ligt niet vergoed hoeft te worden.

In aansluiting op het voorgaande punt stelt aanvrager vervolgens dat naar zijn oordeel de schade vallend onder drempel van 8% en de korting over het bedrag boven de 8% beiden als korting worden aangemerkt. Hierbij verwijst aanvrager naar een artikel in het Nederlands Tijdschrift voor Bestuursrecht en naar de uitspraak van de Afdeling in "De Wouwse Tol" en overweegt hij dat de commissie op grond van het normaal maatschappelijk risico tweemaal een aftrek in de vorm van een korting toepast. De commissie kan deze redenering echter niet volgen. Het begrip normaal maatschappelijk risico of het normaal ondernemersrisico maakt onderdeel uit van het koepelbegrip "verelste van de abnormale last". Dit verelste houdt in dat de schade buiten het normale maatschappelijke risico of normale bedrijfsrisico moet vallen om voor vergoeding in aanmerking te komen. In de 8%-drempel ligt het gedeelte besloten dat als normaal maatschappelijk risico of het normale bedrijfsrisico wordt aangemerkt. Dit deel van de schade -binnen de 8%- blijft daarmee voor rekening en risico van aanvrager. Dit wordt derhalve niet afgetrokken van het schadebedrag, maar betreft het deel dat per definitie voor risico van aanvrager blijft. Daarbij is in de jurisprudentie van de Afdeling overwogen dat geen verhoogde motiveringsplicht geldt bij toepassing van de 8%-drempel als vertaling van het normaal maatschappelijk- of ondernemersrisico. Anders dan aanvrager stelt, kan naar de mening van de commissie dan ook niet worden gesproken van twee kortingen. Voor de commissie bestaat derhalve geen enkele aanleiding om de gehanteerde toepassing van de drempel in twijfel te trekken.

In de zienswijze brengt aanvrager verder naar voren dat bij de berekening niet de juiste dan wel juiste CBS-branchecijfers hanteert bij de toepassing van een branchecorrectie. De commissie is in het concept uitgegaan van de branchecijfers van de SBI hoofdgroep [REDACTED]. Niet ter discussie staat dat de onderneming een [REDACTED] is. Juist is wel dat de SBI subgroepen kent. Blijkens de inschrijving in het register van de Kamer van Koophandel verricht aanvrager zijn activiteiten in de CBS branchecode SBI [REDACTED]. De commissie ziet hierin aanleiding om de in concept gehanteerde hoofdgroep te verlaten en voor wat betreft de branchecorrectie nu uit te gaan van de CBS gegevens voor de branche met de code SBI [REDACTED]. Naar aanleiding hiervan is de berekening aangepast en als *bijlage 2* aan dit advies gehecht. Daarmee vervalt de eerdere berekening die met het conceptadvies aan aanvrager is verzonden.

In het conceptadvies heeft de commissie, op basis van de daarin berekende normomzet, geconcludeerd dat er geen sprake is van toerekenbare besparingen. Nu als gevolg van de zienswijze de eerder vastgestelde normomzet naar boven is bijgesteld vanwege de aanpassing van de branchecorrectie, is er aanleiding om ook het eerder gevormde oordeel over de kostenbesparing opnieuw te beschouwen. Daarbij neemt de commissie hetgeen namens aanvrager in de zienswijze naar voren is gebracht met betrekking tot de kostenbesparing tevens in aanmerking.

Omdat de schadeperiode aanvangt in de laatste 2 maanden van 2017, en daarmee slechts een klein onderdeel van de jaarcijfers 2017 uitmaakt, en bovendien aanvaard kan worden dat aanvrager enige tijd nodig heeft om de bedrijfsvoering aan de nieuwe situatie aan te passen, wordt over het boekjaar 2017 geen eventuele besparing van kosten vastgesteld. De commissie heeft wel vastgesteld dat de kosten voor wat betreft de posten 'Loon/salaris' en 'Overig' in de referentieperiode 2014 - 2016 zich op een bestendige wijze verhouden tot de in die jaren gerealiseerde omzet. In het schadejaar 2018 is duidelijk sprake van een andere verhouding die, ook omdat de kosten nominaal op een lager niveau liggen dan voorheen, vooral het gevolg is van de in de schadeperiode gerealiseerde lagere omzet. De commissie heeft eerder een (hogere) normomzet vastgesteld. Aangenomen moet worden dat aanvrager om deze omzet te behalen ook meer kosten had moeten maken dan feitelijk is gedaan. Voor 2018 heeft de commissie om die reden een genormaliseerde jaaromzet vastgesteld. Rekening houdend met de gemiddelde verhouding van die kosten in de referentieperiode is de commissie gekomen tot de zogenoemde 'Normkosten'. Het verschil tussen deze norm en de in 2018 daadwerkelijke gemaakte kosten dient in beginsel als besparing in de berekening aangemerkt te worden, en dan alleen voor het deel dat aan het overstijgen van de drempel moet worden toegerekend (i.e. een bedrag van € [REDACTED]).

Aanvrager heeft nog voorafgaand aan de toezending van het conceptadvies gesteld dat de lagere loonkosten -zoals hierboven aangegeven- liggen de loonkosten in 2018 nominaal lager dan in 2017- het gevolg is van een (veel) hogere eigen arbeidssinzet, geraamd op minimaal 461 uur. Omdat dit aantal niet nader was onderbouwd en in het conceptadvies geen kostenbesparing werd vastgesteld, is deze stelling door de commissie destijds buiten beschouwing gelaten. In de zienswijze wordt evenwel nogmaals aan de bewuste stelling gerefereerd met het verzoek de hiermee bespaarde kosten mee te nemen in de berekening, door aanvrager zelf berekend op een bedrag van € [REDACTED]. De commissie stelt voorop dat aanvrager geen administratie heeft overgelegd waarin over een periode van meerdere jaren op bestendige en consistente wijze de arbeidssinzet is geregistreerd. De commissie vermoedt dat aanvrager ook niet over een dergelijke administratie beschikt, of anderszins alleen achteraf en louter voor dit doel kan samenstellen/reconstrueren. In beide gevallen is er geen sprake van een bewijs dat gebruikt kan worden om de op zichzelf niet ondenkbare invalshoek van een hogere eigen arbeidssinzet nader te kwantificeren. Omdat gebleken is dat de loonkosten lager zijn geworden en er eerder in het conceptadvies geen kostenbesparing werd vastgesteld, overweegt de commissie dat, in weerwil van de bewijsopdracht die bij aanvrager ligt, de eerder berekende kostenbesparing bij wijze van compensatie voor de extra arbeidssinzet buiten beschouwing kan worden gelaten. In de aangepaste berekening is hiermee inmiddels rekening gehouden. De commissie volstaat derhalve met een verwijzing naar deze berekening.

Aanvrager merkt in zijn zienswijze verder op dat de werkzaamheden aan de brug naar zijn oordeel niet in de lijn der verwachtingen lagen en onverwacht zijn uitgevoerd. Op grond hiervan is hij van oordeel dat de toepassing van een kortingspercentage van 20% volgens de verkeersopvatting niet redelijk is. Hierbij wordt aangehaald dat het lid van de commissie, [10] heeft meegewerkt aan de totstandkoming van de Handleiding nadeelcompensatie bij infrastructurele maatregelen (hierna: de Handleiding). Vervolgens stelt aanvrager dat de daarin verwerkte methodiek en systematiek een vertaling zijn van de geldende verkeersopvatting. De Handleiding wijkt af van de methodiek en systematiek van de AVN, waarbij aanvrager stelt dat de AVN uitgaat van onjuiste en verouderde uitgangspunten. Daarbij gaat aanvrager er vanuit dat nu de [10.2.E] betrokken is bij de totstandkoming van de Handleiding, enkel en alleen al op basis hiervan veronderstelt mag worden dat de commissie de Handleiding als uitgangspunt neemt bij de beoordeling van de aanvraag.

De commissie merkt hierover op dat de conclusie van aanvrager onjuist is. Het juridisch beoordelingskader voor de beoordeling van een bij de gemeente Amsterdam ingediende aanvraag voor nadeelcompensatie betreft slechts en alleen het bepaalde in de AVN. De AVN is als concreet toelingskader niet ingetrokken en/of gewijzigd door de gemeente Amsterdam en de daarin vervatte systematiek en methodiek is nog immer onverkort van toepassing op aanvragen voor nadeelcompensatie binnen de gemeente Amsterdam. Daarnaast is de Handleiding niet door de gemeente Amsterdam aangenomen als beleidskader en/of als vervanging van het bepaalde in de AVN. Dat [10.2.E] betrokken is geweest bij de totstandkoming van de Handleiding maakt vorenstaande niet anders. [10.2.E] is in een andere hoedanigheid, die van deskundig en extern adviseur, betrokken geweest bij het ontstaan van de Handleiding die in opdracht van en in eerste instantie ten behoeve van de rijksoverheid voor grote infrastructurele werkzaamheden is opgesteld. De gemeente Amsterdam is geen initiatiefnemer dan wel opdrachtgever geweest in dat kader. Het enkele feit dat [10.2.E] betrokken is geweest bij de totstandkoming, betekent geenszins dat daarmee veronderstelt kan worden dat de methodiek en systematiek die in deze Handleiding worden voorgesteld in de plaats zijn gekomen van de AVN en dat op basis van de Handleiding de aanvraag beoordeeld dient te worden. De commissie ziet in deze zienswijze derhalve geen aanleiding om het advies te herzien.

Tenslotte merkt de commissie op dat het aanvrager niet kan volgen in diens zienswijze dat de korting van 20% achterwege dient te blijven omdat volgens hem de uitgevoerde werkzaamheden niet in lijn der verwachting lagen en zij wel onverwacht zouden zijn uitgevoerd. Met verwijzing naar hetgeen hierboven reeds door de commissie is aangegeven, zijn onderhavige werkzaamheden het vervolg van het plan om alle bruggen in de gemeente te toetsen op de constructieve veiligheid en op basis van hun functie. De werkzaamheden lagen derhalve wel degelijk in de lijn der verwachtingen, ondanks dat na constatering van de slechte staat van [redacted] direct is overgegaan tot het naar voren trekken van de renovatiewerkzaamheden aan deze brug. Er was naar het oordeel van de commissie sprake van normale werkzaamheden waarmee door aanvrager rekening kon worden gehouden en de commissie ziet derhalve geen aanleiding om het advies te herzien en toepassing van de korting van 20% achterwege te laten dan wel het kortingspercentage aan te passen.

Het vorenstaande in aanmerking genomen past de commissie de berekening aan voor wat betreft de toegepaste CBS branchecode en het bedrag aan kostenbesparing en laat zij het advies voor het overige in stand. De commissie adviseert het bestuursorgaan om een bedrag van € 43.739 wegens geleden schade als nadeelcompensatie uit te keren aan aanvrager.

8. Verzoek om aanvullend voorschot

Gelijktijdig met het toezenden van de zienswijze heeft aanvrager verzocht om een aanvullend voorschot vooruitlopend op de beslissing op zijn verzoek om nadeelcompensatie. De commissie adviseert het bestuursorgaan om geen separate beslissing te nemen op het verzoek om een aanvullend voorschot, maar direct over te gaan tot een definitieve beslissing op de aanvraag voor nadeelcompensatie. Reden hiervoor is dat ten tijde van dit advies op korte termijn een definitieve beslissing is te verwachten van het verantwoordelijke bestuursorgaan op de aanvraag voor nadeelcompensatie. Daarmee vervalt de noodzaak om

voortvlopend hierop een aanvullend voorschot te verlenen ter overbrugging van de periode tot aan de uiteindelijke beslissing op de aanvraag. Daarbij komt dat de commissie van oordeel is dat onvoldoende is aangetoond dat de liquiditeits situatie van de onderneming van aanvrager dusdanig ernstig is als gevolg van de schadeveroorzakende werkzaamheden aan [REDACTED], dat het voortbestaan als gevolg hiervan per direct op het spel staat en noopt tot uitkering van een aanvullend voorschot per ommegaande.

9. Kosten inschakeling deskundige

Aanvrager heeft tevens verzocht om vergoeding van deskundigenkosten die hij heeft gemaakt voor het indienen van de zienswijze op het conceptadvies.

In artikel 7, onder a, van de AVN is bepaald dat kosten voor het inschakelen van deskundigen voor vergoeding in aanmerking komen tot een door het bestuursorgaan vast te stellen bedrag voor zover het inroepen van deskundigen redelijkerwijs noodzakelijk was. Deskundigenkosten voor het indienen van een aanvraag en het bijwonen van een hoorzitting komen in beginsel niet voor vergoeding in aanmerking.

Naar het oordeel van de commissie is het feitencomplex in dit geval niet dusdanig ingewikkeld of bijzonder dat het noodzakelijk was om een deskundige in te schakelen. Dat aanvrager mogelijk niet over voldoende kennis beschikt om inhoudelijk goed op het conceptadvies te kunnen reageren, maakt niet dat sprake is van feitencomplex die als bijzonder of ingewikkeld moet worden aangemerkt. Ook de bij de door hem ingeschakelde deskundige opgevraagde stukken zijn veelal stukken die aanvrager voor zijn eigen administratie nodig heeft, waardoor de commissie niet in ziet waarom daarvoor extra kosten zouden moeten worden gemaakt. Derhalve is de commissie van oordeel dat voor het bijwonen van de hoorzitting door een deskundige en voor het indienen van een zienswijze op het conceptadvies geen deskundigenkosten behoeven te worden vergoed.

Het vorenstaande in overweging genomen, adviseert de commissie het verzoek om vergoeding van de kosten voor het inschakelen van een deskundige af te wijzen.

10. Advies

Gelet op het voorgaande adviseert de commissie het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, namens deze de dienst Verkeer en Openbare Ruimte, om:

- Op grond van artikel 2, eerste lid, van de AVN een schadevergoeding toe te kennen ten bedrage van € 43.739, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 6 augustus 2018 (de dag van de aanvraag) tot aan het moment van betaling;
- Aanvragers het reeds door hen betaalde recht als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de AVN ad € 300 te vergoeden;
- De te betalen geldsom te verrekenen met het reeds betaalde bedrag aan voorschot;
- Het verzoek om toekenning en uitbetaling van een aanvullend voorschot af te wijzen;
- Het verzoek om vergoeding van de kosten voor het inschakelen van een deskundige af te wijzen.

Den Haag, juli 2019

Namens de Stedelijke Adviescommissie Algemene Nadeelcompensatie,

10.2.E

[REDACTED]

10.2.E

, voorzitter

Verslag van de hoorzitting gehouden op 18 januari 2019 naar aanleiding van het verzoek om
nadeelcompensatie van 10.2.E

, in verband met de werkzaamheden aan gelegen in de
en over de

Aanwezig:

Stedelijke Adviescommissie Algemene Nadeelcompensatie:

10.2.E, voorzitter

10.2.E

10.2.E

10.2.E, secretaris

Aanvrager:

10.2.E aanvrager

Mede namens aanvrager:

10.2.E, financieel adviseur

Vertegenwoordigers bestuursorgaan:

10.2.E, omgevingsmanager

10.2.E, manager projectbeheersing

De voorzitter heet de aanwezigen welkom en legt uit dat de aanvraag wordt beoordeeld op basis van de criteria zoals die zijn vastgelegd in de Algemene Verordening Nadeelcompensatie om te bepalen of aanvrager in aanmerking komt voor nadeelcompensatie. Daarin is bepaald dat eerst een conceptadvies zal worden opgesteld waarop partijen kunnen reageren middels een zienswijze en dat vervolgens een definitief advies zal worden gestuurd naar het verantwoordelijke gemeentelijke onderdeel voor een besluit op de aanvraag. Bij de beoordeling wordt onder meer gekeken naar de voorzienbaarheid. De voorzitter legt tevens uit dat indien geen sprake is van voorzienbaarheid, onder meer wordt gekeken of er sprake is van een causaal verband tussen de werkzaamheden en de omzetsdaling alsmede naar het normale ondernemersrisico. Dit laatste houdt in dat bij de bepaling van eventuele schade de omzetsdaling uit moet stijgen boven een drempel van 8% van de gemiddelde jaaromzet.

De voorzitter geeft aan dat uit de informatie waarover de commissie beschikt kan worden afgeleid dat de onderneming sinds 10.2.E is gevestigd in het huidige pand en dat de onderneming een 10.2.E. De voorzitter vraagt in welke periode de werkzaamheden hebben plaatsgevonden die tot overlast hebben geleid.

10.2.E 10.2.E. De brug was volgens hem weer volledig open voor verkeer en dergelijke in het eerste weekend van december 2018. Daarbij geeft hij aan dat de omzet vervolgens wel weer herstelt liet zien, maar dat het vergeleken met december 2017 nog steeds onder niveau is.

De voorzitter vraagt wat volgens hem de reden hiervoor is.

10.2.E geeft aan dat de een erg drukke winkelstraat is waar het gehele jaar veel mensen passeren. Na afronding van de werkzaamheden merkt hij dat er toch veel minder autoverkeer, fietsers en voetgangers passeren dan voor de werkzaamheden. Hij denkt dat dit komt omdat veel mensen nog niet weten dat de weg weer volledig open en toegankelijk is, omdat de werkzaamheden zo lang hebben geduurd.

De voorzitter merkt op dat uit de ter beschikking staande informatie kan worden afgeleid dat de onderneming te koop staat.

10.2.E bevestigt dat de onderneming te koop staat. Hij geeft aan dat in december 2017 besloten is om de onderneming te verkopen. In januari dan wel februari 2018 is volgens hem een rapport opgesteld door een deskundige, maar tot op heden is het niet gelukt om de onderneming te verkopen. Volgens hem is de waarde van de onderneming als gevolg van de werkzaamheden gedaald.

De voorzitter vraagt of nu de werkzaamheden zijn geëindigd het weer mogelijk moet zijn om de onderneming te verkopen.

10.2.E antwoordt dat tijdens de werkzaamheden potentiële kopers niet door de werkzaamheden heen konden kijken en om die reden niet wilden overgaan tot aankoop.

10.2.E stelt dat nu de werkzaamheden voorbij zijn, de verkoop thans ook weer moet lukken. Daarbij merkt hij op dat als werkzaamheden zijn afgerond in veel gevallen de situatie een verbetering laat zien en dus een positieve invloed kan hebben op de waarde van een onderneming.

10.2.E merkt hierover op dat de onderneming toch minder gewaardeerd wordt door deskundigen. Onlangs is hij dit nog nagegaan bij een deskundige en die gaf dit aan.

10.2.E geeft aan dat de situatie in de nu weer hetzelfde is als voor de werkzaamheden. Er zijn geen veranderingen aangebracht aan de weg en aan de brug. De constructie van de brug is slechts gerenoveerd.

De voorzitter merkt op dat de geclaimde verkoopschade in beginsel niet voor nadeelcompensatie in aanmerking komt. Het systeem omtrent nadeelcompensatie zoals vastgelegd in de AVN ziet niet toe op een tijdelijke waardedaling van een pand of onderneming. Omdat de situatie in de straat blijkbaar hetzelfde is gebleven als voor de werkzaamheden en de verkoop van de onderneming nog niet heeft plaatsgevonden, is het sowieso niet mogelijk om een waardedaling te kunnen vaststellen.

10.2.E vult hierop aan dat uit de omzetgegevens blijkt dat er een omzetsdaling is geweest gedurende de werkzaamheden, maar dat (financiële) deskundigen moeten kunnen zien dat dit tijdelijk is geweest en dat hiermee bij de waardebepaling rekening kan worden gehouden.

10.2.E geeft aan dat de beslissing tot verkoop van zijn onderneming vanwege de werkzaamheden ongelukkig is gekozen en dat het een grote impact heeft op zijn plannen en bedrijfsvoering.

10.2.E laat een Google Maps Street View foto met opnamedatum juni 2018 zien met daarop de werkzaamheden aan de brug

10.2.E vraagt of deze foto het zwaartepunt laat zien van de werkzaamheden.

10.2.E antwoordt bevestigend. Daarbij geeft hij aan dat in vergelijking met 10.2.E hij als enige geen stijging in de omzetten heeft gerealiseerd in 2018.

10.2.E legt kort het systeem van de AVN omtrent het berekenen van de schade uit. Hij geeft aan dat er gerekend wordt met een referentieomzet die wordt afgeleid uit de omzetten uit de voorgaande jaren en waarbij tevens rekening wordt gehouden met de feiten en omstandigheden. De referentieomzet dient representatief te zijn. Gelet hierop wordt opgemerkt dat in 2015 ten opzichte van 2014 een behoorlijke sprong in de omzet is waar te nemen. Hij vraagt wat daar de oorzaak van.

10.2.E [redacted] antwoordt dat de [redacted] zich vanaf 2015 sterk heeft ontwikkeld tot een aantrekkelijke straat en dat hij zelf geen bijzondere aanpassingen heeft doorgevoerd in zijn onderneming.

10.2.E [redacted] vat samen dat in de periode 2014-2016 sprake was van dezelfde bedrijfsvoering.

10.2.E [redacted] antwoordt bevestigend.

10.2.E [redacted] vraagt of in de jaren daarna tot heden nog steeds sprake was van dezelfde bedrijfsvoering.

10.2.E [redacted] antwoordt bevestigend.

10.2.E [redacted] vraagt of de omzetcijfers over de maanden november en december 2018 al beschikbaar zijn en of deze de commissie toegestuurd kunnen worden.

10.2.E [redacted] geeft aan dat hij over deze cijfers beschikt en dat hieruit blijkt dat de omzet in december 2018 toch nog minder blijkt te zijn dan mocht worden verwacht.

10.2.E [redacted] merkt op dat behalve de omzetgegevens van november en december 2018 de commissie ook graag de periodeomzetten uit 2014 ontvangt. De reden daarvoor is dat wanneer 2017 als eerste schadejaar wordt aangemerkt, de periode-/maandomzetten van drie daaraan voorgaande kalenderjaren dienen te worden verstrekt.

De voorzitter vraagt of de vertegenwoordigers van het project nog een toelichting wensen te geven.

10.2.E [redacted] beschrijft dat de werkzaamheden aan de brug heel plotseling zijn aangevangen nadat werd geconstateerd dat de brug in een slechte staat verkeerde en per direct moest worden gerenoveerd. De werkzaamheden waren ingrijpend en erg vervelend voor aanvrager, maar het project heeft er alles aan gedaan om het zo soepel mogelijk te laten verlopen en de overlast voor de onderneming zo klein mogelijk te houden. Desondanks is de overlast erg groot geweest.

10.2.E [redacted] bevestigt dat de werkzaamheden heel direct en plotseling zijn aangevangen.

10.2.E [redacted] licht verder toe dat in eerste instantie de brug ook afgesloten zou worden voor fietsverkeer, maar dat daarvan is afgezien door het aanleggen van een fietsstrook. Ook het bouwterrein met de opslag van materialen is enkele malen verplaatst zodat gebruik door voetgangers en fietsers mogelijk.

[redacted] merkt over de door 10.2.E [redacted] getoonde foto van Google Maps Street View op dat de werkzaamheden hier nog mooi op staan weergegeven, maar dat het in het echt veel erger was.

10.2.E [redacted] bevestigt dat de werkzaamheden erg en heftig waren.

10.2.E [redacted] merkt op dat hij zich kan voorstellen dat de werkzaamheden ook na afronding nog enige invloed hebben gehad op de drukte in de straat, omdat niet iedereen gelijk door had dat de werkzaamheden waren geëindigd.

10.2.E [redacted] geeft aan dat tijdens de werkzaamheden de dienstregeling van de tram die over de brug rijdt ook nog eens is gewijzigd.

10.2.E [redacted] vraagt hoe groot de overlast was gedurende de werkzaamheden.

10.2.E antwoorde dat de overlast tussen de 70%-80% aanwezig was gedurende de periode dat de werkzaamheden plaatsvonden.

10.2.E bevestigt dit.

10.2.E arriveert en neemt plaats –

10.2.E geeft een toelichting op de waardebeoordeling van de onderneming. Kort nadat aanvrager verzocht om een waardebeoordeling ten behoeve van de verkoop van de onderneming zijn de werkzaamheden plotseling gestart. Een waardebeoordeling werd daardoor complex. Hierbij geeft hij aan dat de werkzaamheden een rol hebben gespeeld bij de waardebeoordeling. Verder licht hij toe dat volgens het systeem van de AVN rekening gehouden kan worden met de besparing van de kosten bij de bepaling van het bedrag aan schadecompensatie. Op de personeelskosten en huishoudingskosten kan je volgens hem echter niet zomaar besparen. Hij verzoekt om hiermee rekening te houden bij de berekening van het schadebedrag.

10.2.E reageert hierop met de opmerking dat als er minder klanten komen dat er dan ook minder personeel hoeft te werken.

10.2.E antwoorde dat dit lastig is, omdat rekening gehouden moet worden met piekmomenten en dan heb je weer meer personeel nodig. Personeelskosten zijn hierdoor vaak niet flexibel, dus een besparing in de personeelskosten is moeilijk te realiseren.

10.2.E bevestigt dit.

10.2.E geeft aan dat de commissie in beginsel bij de bepaling van de schade de mogelijke besparing van kosten achterwege laat indien de werkzaamheden korter dan één jaar hebben geduurd. De commissie heeft de mogelijkheid om hiervan af te wijken indien een concrete kwestie hiertoe aanleiding geeft. De commissie zal dit aspect ook nader bekijken bij de beoordeling van de schade.

10.2.E merkt verder op dat sprake zou zijn van een na-ijleffect. Hierbij haalt hij een voorbeeld aan van een dossier waarin het na-ijleffect is aangenomen.

10.2.E geeft aan dat volgens de AVN in beginsel wordt aangenomen dat schade is geleden in de periode dat de werkzaamheden hebben plaatsgevonden en niet daarbuiten, maar dat ook wordt gekeken of sprake kan zijn van een na-ijleffect.

De voorzitter vraagt of iemand nog iets naar voren wenst te brengen.

10.2.E vraagt of een aanvullend voorschot mogelijk is.

10.2.E merkt op dat de commissie na ontvangst van de omzetcijfers 2014 en over november en december 2013 vermoedelijk beschikt over alle relevante informatie en op korte termijn een conceptadvies op zal kunnen stellen. Hoewel de commissie nog zal kijken naar de mogelijkheid van een aanvullend voorschot, is het aannemelijk dat dit niet nodig zal zijn.

De voorzitter stelt vast dat alles is besproken en sluit de zitting.

Samenvatting 102E

	Schadeperiode (vanaf oktober 2017 t/m november 2018)			
1a	Normomzet	€	102,6	
1b	Gerealiseerde omzet	€	102,6	
1c	Omzetdaling (1a -/- 1b)	€	102,6	
2	Drempelwaarde ex artikel 2 lid 3 (8% van gemiddelde jaaromzet 2014 t/m 2016)	€	30,574	
3	Gemiste omzet na drempel (1c -/- 2)	€	102,6	
4	Gemiste brutowinst (70,0 % van 3)	€	102,6	
5	(Toorekening) bespaarde kosten	€	-	
6	Aftrek ex artikel 2 lid 6 (20% van (4 -/- 5))	€	10,935	
7	Toe te kennen nadeelcompensatie (4 -/- (5 + 6))	€	43,739	

Basisgegevens (jaarrekening)

		2014	2015	2016	2017	2018
Jaarrapport	€ 102,6					
Januari	€ 102,6					
februari	€ 102,6					
maart	€ 102,6					
april	€ 102,6					
mei	€ 102,6					
juni	€ 102,6					
juli	€ 102,6					
augustus	€ 102,6					
september	€ 102,6					
oktober	€ 102,6					
november	€ 102,6					
december	€ 102,6					
periode 13	€ 102,6					
	€ 102,6					
Kostprijs omzet	€ 102,6					
Brutomarge		70,2%	70,0%	69,9%	70,4%	70,5%
Bedrijfskosten	€ 102,6					
Loon/salaris	€ 102,6					
Afschrijvingen	€ 102,6					
Huysvesting	€ 102,6					
Overig	€ 102,6					
Resultaat	€ 102,6					

Basisgegevens (overig)

	2014	2015	2016	2017	2018
CPI (2006 = 100) CBS	106,72	109,22	111,9	114,7	
Brancheontwikkeling	5,4	5	9,4	8,7	8,9
CBS: SBI 200					

1a Normomzet

Normomzet 2017						€ 10.2.G
Normomzet 2018						€ 10.2.G
Normomzet schadeperiode						€ 10.2.G

1b Gereallseerde omzet

Gereallseerd 2017						€ 10.2.G
Gereallseerd 2018						€ 10.2.G
Gereallseerde omzet schadeperiode						€ 10.2.G

Normomzet 2017

	2014	2015	2016		2017
oktober	€ 10.2.G				
november	€ 10.2.G				
december	€ 10.2.G				
Periode 13	€ 10.2.G				
	€ 10.2.G				
CPI (prijspeil 2016)	€ 10.2.G				
Referentieomzet				€ 10.2.G	
Brancheontwikkeling				€ 10.2.	
Normomzet					

Normomzet 2018

	2016	2016	2017		2018
januari	€ 10.2.G				
februari	€ 10.2.G				
maart	€ 10.2.G				
april	€ 10.2.G				
mei	€ 10.2.G				
juni	€ 10.2.G				
juli	€ 10.2.G				
augustus	€ 10.2.G				
september	€ 10.2.G				
oktober	€ 10.2.G				
november	€ 10.2.G				
	€ 10.2.G				
CPI (prijspeil 2017)	€ 351.245	€ 406.149	€ 417.656		
Referentieomzet					
Brancheontwikkeling				€	
Normomzet					

Correctiefactor 2017 t/m samenloop schadeperiode

1,028349363

2 Drempelwaarde

		2014	2015	2016		Gemiddeld
Jaaronzet	€	10,2	10,2	10,2		10,2
Drempelwaarde					8%	€ 8,16

4. Brutowinst %

		2014	2015	2016		Gemiddeld
Brutowinst % (volgens jaarrekening)		70,2%	70,0%	69,9%		70,0%

5 Kostenbesparing

Besparing 2017					€	-
Besparing 2018					€	10.2
Totaal besparingen schadeperiode					€	10.2
Toerekenfactor drempel	€10.2					
Toerekenbare besparingen					€	

Bedrijfskosten in relatie tot omzet

			2014	2015	2016	2018
Totaal			61,9%	56,1%	58,9%	66,9%
Loon/salaris en overig			34,5%	32,8%	35,6%	43,8%
Loon			21,5%	21,5%	24,8%	30,9%

Gemiddelde Loon/salaris en overig

			2014	2015	2016	Gemiddeld
In % tot omzet			34,5%	32,8%	35,6%	34,3%

Normkosten 2017 (Loon/salaris en Overig)

						2017
Genormaliseerde omzet 2017*						€ [REDACTED]
Normkosten	34,3%					€ 10.2.G
Werkelijke kosten						€ 10.2.G
Besparing t.o.v. norm						€ -

Normkosten 2018 (Loon/salaris en Overig)

						2018
Genormaliseerde omzet 2018**						€ 10.2.G
Normkosten	34,3%					€ 10.2.G
Werkelijke kosten						€ 10.2.G
Besparing t.o.v. norm						€ 10.2.

⁴ Genormaliseerde omzet 2017

						2017
januari					€	10.2.G
februari					€	10.2.G
maart					€	10.2.G
april					€	10.2.G
mei					€	10.2.G
juni					€	10.2.G
juli					€	10.2.G
augustus					€	10.2.G
september					€	10.2.G
normomzet oktober t/m december 2017						€ 10.2.G
Genormaliseerde omzet 2017						€ 10.2.G

⁴⁴ Genormaliseerde omzet 2018

						2018
Normomzet januari t/m november 2018						€ 10.2.G
december					€	10.2.G
Genormaliseerde omzet 2018						€ 10.2.G